

Wij

Jaargang 1 •
nummer 3 • 2022

Magazine voor en van alle medewerkers en vrijwilligers

‘Hier is iedereen welkom’
‘Nieuwe bestuurder
Angelique Schuitemaker
aan het woord

Wij van de zorg
Meer aandacht voor
positie verzorgende

Even over mijn vak:
ANW-hoofd
Isabella Gielen van
Oosterhout
aan het woord

Eva
**Over de handige
doeners**

Doen!

vijf collega's vertellen over hun facilitaire werk

Driehoekskunde
Wegwijs in
stroeve (familie)
samenwerking

**Nieuw
zelfvertrouwen**
In gesprek met
vrijwilliger
Karin Koole

**Onze
ONT-zorgdag
in beeld**

POTJE JEU DE BOULES IN DE TUIN?

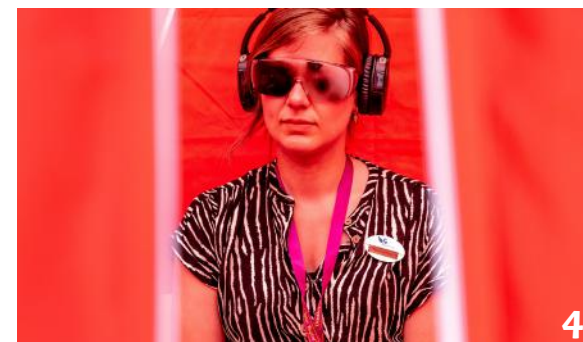
ZOMERMAATJES GEZOCHT.

Ga als welzijnsvrijwilliger bij ons aan de slag en bezorg onze bewoners een leuke zomer en onze zorgmedewerkers een zorgeloze vakantieperiode.

WWW.BRENTANO.NL/ZOMERMAATJES

Inhoud

Colofon

Samenstelling & redactie
Jantien Anderiesen
Art direction & vormgeving
Mad@Work

Beeld
Bram Heimens en
Nico Heilig
Drukwerk
Platform P Rotterdam

Dit nummer werd mede mogelijk gemaakt door:
Annemieke Biemond, Ans Koppers, Christine Kloosterman,
Eva Straver, Gemma Straver, Job van Amerongen,
Joëlle Elleswijk, Karin Nickel, Margriet van Scherpenzeel
en Marjolein Wouters

Wij van Brentano

Is een magazine voor alle medewerkers en vrijwilligers van Brentano Amstelveen. Het verschijnt 4 keer per jaar. Heb je tips, ideeën, doe je naast je werk iets dat je graag deelt? Mail dan naar personeelsblad@brentano.nl

4. De ONT-zorgdag

Brentano's Dag van de Verpleging was een groot succes. Wij brengen de dag in beeld.

9. Facilitair: Doen!

Sabina Hoebeke, Stans Jansen, Elena Ruhe, Joep van Damme en Daniël de Bruijn vertellen over hun vak. **De interviews staan op pagina 10, 13, 18 en 30.**

14. Eva

Dit keer een beeldende kijk op het facilitaire werk in de zorg van illustrator Eva Straver.

16. Wij van de zorg

Informatie en tips voor alle zorgmensen.

22. Vrijwilliger Karin Kooie

'Van oude mensen word je somber?' Het tegenovergestelde is waar.' Een interview.

25. Job

Piet is er klaar mee.

26. In gesprek met Angellique Schuitemaker

'Brentano als beste werkgever van Amstelveen. Dat zou ik geweldig vinden.'

29. Op de plaats rust

Coach Marjolein Wouters geeft tips voor rust pakken op het werk.

33. Annemieke!

Nieuwe column van Annemieke Biemond. Onze vrijwilligerscoördinator.

34. Handig zeg!

Tips van Christine Kloosterman. Doe er je voordeel mee.

36. Gewoon vrijwillig

Michel, Sandra, Anita en Fier over waarom zij vrijwilliger zijn en wat ze doen.

38. Even over mijn vak

'Het is klinisch en praktisch redenen, weet hebben van techniek en handelen.' Ons ANW-hoofd Isabella Gielen van Oosterhout over haar vak.

41. Driehoekskunde

Helpt wanneer samenwerking met familie stroef verloopt.

44. Alles bij de hand op de achterkant

Het abc-tje van onze organisatie.

Onze ONT-zorgdag

Het was een topdag.
In alle opzichten. Op de Dag van
de Verpleging (12 mei) bezochten
vele medewerkers en vrijwilligers
naar onze ONTzorgdag, het groots
opgezette Brentano-evenement in
Nieuw Vredveld dat door onze VVAR
(Verpleegkundige en verzorgende
adviesraad) was georganiseerd.
Er werd beleefd, ervaren,
gediscussieerd, plannen bedacht
en er werd genoten van een
hapje en een drankje.

Medewerkers van Theatergroep Oudtopia gaven de bezoekers de kans om als oudere op reis te gaan. Hoe is dat? Een boswandeling die eerder een boswankeling is (uit balans) en hoe is het om geluiden niet goed meer te

kunnen filteren. Dus dat het rinkelen van een theekopje de boventoon voert in plaats van een gesprek. Je kon ook een foto van jezelf laten maken die weergaf hoe je eruit ziet als je boven de 80 jaar bent.

Daarnaast ging het divers samengestelde gezelschap (van manager tot vrijwilliger) in gesprek met elkaar en met de VVAR en de OR over de kwaliteit van onze zorg nu en straks. Daar kwamen mooie ideeën uit die door de VVAR en de OR samen zijn geïnventariseerd. Trots zijn beide partijen op deze samenwerking.

Natuurlijk waren er drankjes en hapjes waarvan werd genoten. Evenals van het mooie weer.

Met dank aan Gerda Boele en Linda van Ginkel voor de perfecte catering en aan Joëlle Elleswijk die als communicatieadviseur een sterke steen bijdroeg.

De leden van de VVAR (van links naar rechts) Bianca van Wees, Saskia Braakman, Nia van den Helder, Lida Germs, Martine Jüch, Margriet van Scherpenzeel. Aisa Mittendorf ontbrak vanwege familieomstandigheden

Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens

Doen!

Just do it (Nike) staat bekend als een van de beste slagzinnen ter wereld.

Die drie woorden zijn ook naadloos van toepassing op het werk van onze collega's van de facilitaire dienst. Doen, afwisseling en collegialiteit zijn hun toverwoorden.

Zij vertellen.

Tekst Jantien Anderiesen Beeld Bram Heimens

Sabina Hoebeke
Facilitair 1

‘Ik doe wat er op dat moment gedaan moet worden’

Doen, daar draait het om in werk van Sabina Hoebeke, Eerste Medewerker Huishouding in 't Huis aan de Poel en assistente van onze Facilitaire dienst. ‘Ik zit hier helemaal op m'n plek.’

Ze had het van tevoren gezegd: ‘Dit soort afspraken vergeet ik, maar ik zal 't op een geeltje zetten.’ En inderdaad, vijf minuten later dan afgesproken komt ze aangerend. Hand voor de ogen, excuus makend. Dat is natuurlijk niet nodig, want wat zijn nu vijf minuten, maar: ‘Ik was het echt even vergeten.’ Het werk van Sabina Hoebeke draait zelden op afspraak. Als Eerste Medewerker Huishouding in 't Huis aan de Poel en als assistente van onze Facilitaire dienst (voor de hele organisatie) is ze vooral operationeel bezig en doet ze wat er op dat moment gedaan moet worden. In haar eerste functie begeleidt Sabina ‘de meiden’ van de huishouding. Hoewel geen dag hetzelfde is, probeert ze altijd om 8.00 uur 's ochtends bedenden te zijn om te kijken of met ‘de meiden’ alles goed gaat. Geeft ze nieuwe of overleden bewoners door en vertelt ze welke kamers een ‘grote beurt’ moeten krijgen. ‘Ik help ze eigenlijk met alles waar ze tegenaan lopen en dat opgelost moet worden. Ook ben ik het aanspreekpunt bij ziekte

en vakantie en maak ik de werkroosters.’ Sabina controleert of de kamers goed schoon zijn gemaakt, bemiddelt bij klachten en doet de bestellingen voor de schoonmaakmiddelen. ‘Ook doe ik de administratie van de Linnenkamer.’ Kortom, ze zorgt ervoor dat alles loopt en klopt en helpt waar nodig mee in de schoonmaak. Als assistente van de Facilitaire dienst is ze de manus-van-alles, redder in nood en spin in het web. Sabina is het eerste aanspreekpunt waar het gaat om beschermmiddelen (mondkapjes, handschoenen, schorten etc) en brengt die op de plaats van bestemming. ‘Eigenlijk gaat het wel om alles dat uitgedeeld moet worden op locaties en bij de wijkteams. Van posters, die ik dan ook maar even ophang, tot medische middelen. Tweeënhalf jaar nu werkt Sabina bij ons. Ze is er helemaal op haar plek. ‘Van oorsprong ben ik een horeca-meisje. Dat heb ik 22 jaar gedaan. Maar als alleenstaande moeder is dat werk heel slecht te combineren met thuis. Ik kwam in contact met iemand van

de thuiszorg en vond dat zulk geweldig werk dat ik dat ook wilde. Ik realiseerde me dat ik van onder af aan moest beginnen, maar waar een wil is... Ik heb een open sollicitatiebrief gestuurd naar Brentano. De organisatie kende ik via mijn tante die hier werkt. En zo is het gekomen.’

Sabina Hoebeke in het kort

- Leeftijd: 44 jaar.
- Woont met haar zoontje van 10 jaar in Amsterdam Centrum. ‘Ik ben een meisje van de Amsterdamse binnenstad.’
- Houdt naast haar werk ook van: ‘Ik ben dan vooral moeder. Ga veel mee naar de sporten van mijn zoon. Die doet rugby en kickboksen. En ik heb een hond.’

Wat precies maakt het werk zo leuk voor je?

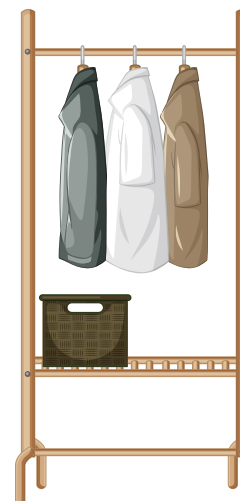
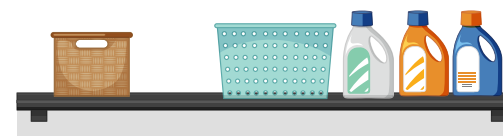
‘Dat het zo verschillend is en dat je niet moet lullen maar doen. Zo zit ik in elkaar. Anders had ik het nooit 22 jaar volgehouden in de horeca. ‘Dit werk is fysiek pittig. Zeker als er ergens op een locatie een uitbraak is. Dozen sjouwen. Maar ik doe het en ik kan het. Gewoon: lijstje afwerken en gaan.’

En wat vind je lastig?

‘Dat de communicatie niet altijd even duidelijk is. Dat een nieuwe bewoner komt, terwijl de kamer nog niet leeg is of dat je niet weet dat een bewoner is overleden. ‘Maar er wordt naar geluisterd en er wordt wat aangedaan. ‘Nee, geen klagen. Ik zit hier echt op m’n plek.’

**‘Nee, geen klagen.
Ik zit hier echt
op m’n plek.’**

Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens

Zo fris

Al 14 jaar, vier dagen per week, deelt Elena Ruhe, medewerker was- en linnenkamer, schone was uit aan de bewoners van Klaasje Zevenster. Ook merkt ze kleding van nieuwe bewoners.

Het is vaak druk, maar Elena doet haar werk altijd met plezier.

**“Was en kleding zijn altijd
weer lekker fris”**

Eva

Illustrator en verhalenmaker

de Technische Dienst

HELP, ER IS IETS KAPOT.
WIE BEL JE DAN? DE TECHNISCHE
DIENST! WAT EEN OPLUCHTING.
TOCH ZIE JE ZE HAAST NIET.
JE HOEFT MAAR MET JE OGEN TE
KNIPPEREN OF DIE SPIJKER ZIT
IN DE MUUR, HET PEERTJE IS
VERVANGEN EN ER ZIT WEER
LUCHT IN DE BANDEN VAN
DE SCOOTMOBIEL.
JE ZOU ZE BIJNA DRIE
ZOENEN WILLEN GEVEN, MAAR DAT
KAN NIET EENS, DAN ZIJN ZE ALweer
DOOR NAAR DE VOLGENDE KLVs

de Schoonmakers

ONZE SCHOONMAKERS MAKEN
DE RUIMTES BLING BLING,
VRIJ VAN VUIL & BACTERIËN
EN ZORGEN ERVOOR DAT HET
ER weer NAAR ROOSJES RUKT.
ZO KAN DE ZORG ZICH
GEWOON RICHTEN OP
DE ZORG.

DENKT DE TD EEN TELEFOON
TE KOMEN FIXEN, HANGT -IE
VERVOLGENS EEN HALF UUR AAN
DE LIJN OMDAT EEN BEWONER
HAAR HART MOET LUCHTEN...

de FACILITAIRE dienst

VALT ER EEN ZUSTER FLAUW?
DE TD VANGT HAAR OP!
HIJ IS TEN SLOTTE BH'ER.

ONEINDIG
TO-DO LIJSTJE!

DE SCHOONMAKERS
BESCHERMEN ONS TEGEN
AKELIGE INFECTIES.
GEEN ENKEL VIRUSDEELTJE
LATEN ZE ONTSNAPPEN!

de Medewerkers van Linnenkamer

HET IS AAN HEN TE DANKEN
DAT DE DIKKE BILLEN VAN
MEVROUW DE GROOT NIET IN
DE ONDERBROEK VAN DE PETIETERIGE
MEVROUW MAAS GAAN. ELKE SOK,
BH EN INCONTINENTIEBROEKE is
GELABELD OP NAAM. VOOR SOMMIGEN
ZOU DIT ALS EEN PUZZEL ZIJN
MET HONDERDEN STUKJES, MAAR
DE VROUWEN VAN DE LINNENKAMER
HOEVEN DAAR GEEN SECONDE OVER
NA TE DENKEN!

Wij van de zorg

Is een eigen rubriek voor onze verzorgenden, verpleegkundigen, helpenden en verpleegkundig specialisten. De rubriek wordt samengesteld door leden van de Verzorgende en Verpleegkundige AdviesRaad (VVAR).

Redactie
Margriet Scherpenzeel

Nursing organiseert op donderdag 15 september De dag van de Verzorgende.

Naast een aantal lezingen, onder meer over omgaan met de impact van corona, zijn er verschillende workshops over Effectiever communiceren, omgaan met complex gedrag, de rol van de verzorgende bij de aanpak van ondervoeding bij ouderen, palliatieve zorg en de do's en don't's van zwachtelen.

Er wordt een heerlijke lunch aangeboden en er is een theateroptreden over onbegrepen gedrag bij dementie.

De dag voor de verzorgende wordt gehouden in de Reehorst in Bennekom en duurt van 9.30 tot 16.15 uur.

De dag van de Verzorgende staat gelijk aan een studiebelasting van 5 uur.

Het congres is geaccrediteerd voor 5 punten door het Kwaliteitsregister V&VN (scholing algemeen).

Hoe stel jij jouw collega in opleiding voor?

Wauw, wat leiden we veel mensen op binnen Brentano: Verzorgenden IG, verpleegkundigen, helpenden en verpleegkundig specialisten. Toppers die we hard nodig hebben. Maar hoe introduceren wij deze medewerkers bij de bewoner? Zeggen we: 'Ik heb een leerling meegenomen' of: 'Dit is een nieuwe stagiair?' Of introduceren we ze als collega die in opleiding is. Wat denk jij dat prettiger is? Ga hierover met elkaar in gesprek!

Eerste onderzoek positie verzorgenden IG

Werk aan de winkel!

Verzorgenden IG voelen zich regelmatig niet gehoord, hebben vaak niet het idee dat ze mee kunnen praten over beleid, en weten soms niet waar ze met vragen terecht kunnen. Dit blijkt uit wetenschappelijk onderzoek van Marieke van Wieringen naar de positie van de verzorgende IG.

Die positie kan dus een stuk beter.

Onze collega Monique van Magnolia in 't Huis aan de Poel verwoordde het recent mooi tijdens een uitzending van RTL Nieuws. Aanleiding was het rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid naar de eerste maanden van de corona-crisis. Het rapport zegt: de aanpak van de overheid in de coronacrisis in verpleeghuizen is niet goed geweest. Wij hebben dat in verpleeghuizen niet goed is geweest. Monique zei tijdens deze uitzending: 'Wij hadden geen beschermende middelen, wij zagen waar het mis ging, maar daar werd geen gehoor aan gegeven. We voelden ons in ons hemd gezet.'

Verzorgenden IG zijn de grootste beroeps-groep in de VVT-sector. Zij zien en verzorgen bewoners en cliënten dagelijks. Zij hebben dus super belangrijke informatie in handen. Informatie die van belang is voor het maken van beleid.

Wat kunnen we doen?

Binnen Brentano zijn we met elkaar in gesprek over wat verzorgenden, verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten vinden over de zorg. We mogen meepraten. Dat doen we bijvoorbeeld door middel van de VVAR. De VVAR geeft gevraagd en ongevraagd advies over kwaliteit van zorg aan de Raad van Bestuur. Hierdoor kunnen we invloed hebben op het beleid.

Daar gaan we mee door.

Het bevorderen van zeggenschap en zichtbaarheid van de professionals staat bij Brentano goed op de agenda.

Wil je hier meer over weten?

Stuur een mail naar VAR@brentano.nl. Je kunt natuurlijk ook je collega en/of manager vragen welke ontwikkelingen er zijn binnen Brentano.

Nieuwsgierig naar hele rapport?

www.venvn.nl/media/gngjvyr1/verzorgendenig_in_beeld Onderzoeksrapport 2021_1.pdf

Stans Jansen
Facilitair 2

‘Het is echt heel lekker dat ik hier over mijn eigen werk ga’

Stoffen, zuigen, dweilen. Stans doet het. En met plezier, want in Belmonte is geen dag is hetzelfde. ‘Er is hier ook geen gedoe. We zijn echt een team en helpen elkaar als het maar even kan.’

‘Kijk, als ik dan toch de keuken aan het doen ben, neem ik meteen de koelkast mee. Is er te veel ijsafzetting? Zijn de glasplaten vies? Ligt er eten in dat ver over de datum is? Dan pak ik ‘m meteen mee.’ Stans Jansen is huishoudelijk medewerker bij Belmonte en vindt het erg fijn dat ze ‘baas’ is over haar eigen werk. Per appartement – ‘die overigens flink groot zijn’ – en per bewoner bepaalt ze wat er moet worden gedaan. Stoffen, dweilen, wc en keuken poetsen, dat gebeurt altijd. Maar gordijnen wassen, badkamertegels afnemen en die koelkast onder handen nemen, daarvoor heeft ze een eigen werkwijze: meepakken wanneer nodig en in overleg met de bewoner.

**‘De hoekjes, de richels.
Die moeten ook gedaan.
Nou ja, je blijft
er lenig bij’**

Stans (57) werkt nu zes jaar bij Brentano. Eerst bij Klaasje Zevenster waar ze roomservice-medewerker was en de afgelopen vijf jaar als huishoudelijk medewerker bij Belmonte. Voor 3,5 dagen in de week. De functie roomservice medewerker bestaat inmiddels niet meer bij ons. Ontbijtje, lunch, koffie, dat doet de zorg. ‘Twee dagen begin ik om 8.00 uur en twee dagen om 8.30 uur. Als eerste maak ik het restaurant schoon: stofwissen, dweilen en ik doe de toiletten. Heb ik nog wat tijd over dan pak ik bijvoorbeeld nog een kantoor mee. Daarna ga ik naar boven. ‘Per dag doe ik 5 appartementen. En per appartement heb ik driekwartier. Naast stoffen, dweilen, wc en badkamer schoonmaken, neem ik ook de muren en de tegels onderhanden, de

plinten en niet te vergeten te ventilatoren. Bij sommige mensen ben je eerder klaar. Die hebben bijvoorbeeld minder tierelantijnen. Bij degenen die dat wel hebben, spreek ik af dat ik ze één keer in de veertien dagen goed onder handen neem. Dat kan je niet elke week doen. ‘Ik vind het echt heel lekker dat je hier zelfstandig kunt werken. Dat ik over mijn eigen werk ga en dat er geen gedoe is. Daar hou ik niet van. Ik ben niet iemand die bij elk probleem de baas belt. Moet ik niet aan denken.’ Er is één vaste prik op dinsdagmiddag: dan brengen Stans samen met haar collega Sofia Buitelaar-Bessem (die vijf dagen van 9 tot 15.00 uur werkt) het linnengoed en de bovenkleding van de bewoners rond. En wanneer nodig wordt op vrijdagochtend kleding gemerkt. Al vanaf haar 22ste werkt Stans in de zorg. Voor het grootste deel, 29,5 jaar aan de Groenelaan van Amstelring. Eerst in de huishouding, later in de linnenkamer, het restaurant, ze werd voedingsassistente en was 17 jaar verzorgende bij de Dagopvang. Stans behaalde certificaten, maar geen diploma's. En toen moest er worden bezuinigd. De Dagopvang werd onder gebracht bij de gemeente en de helft van het personeel vloog eruit. Ook Stans. ‘Dat was best een klap na zo veel jaar. Ik solliciteerde bij Brentano maar omdat ik alleen certificaten had, kon ik geen verzorgende worden. Ik vond het niet erg. Dit bevalt me prima.’

Je bent ervaren als huishoudelijk medewerker. Is het werk zwaar?’

‘Vroeger was het veel zwaarder. Nu heb je microvezel. Zowel de doekjes als de dweilen zijn daarvan gemaakt en die

microvezel doet het werk. Sduitbus, doek of dweil erover en klaar. Vroeger deed je alles met gewone doekjes en dweilen. Moest alles nat. Sop verschonen etc. 'Maar we liggen hier ook op onze knieën hoor. De hoekjes, de richels. Die moeten ook gedaan.

Nou ja, je blijft er lenig bij.'

Wat vind je het leukste aan je werk?

'Dat het nooit eentonig is. Geen dag is hetzelfde. Je hebt leuke gesprekken met bewoners -en dan doe je de volgende kamer net even wat sneller- je helpt wanneer het zo uitkomt, bijvoorbeeld met een vestje aan trekken. 'Je hebt eigen vaste kamers. Dus je kent het ook. Sommige

bewoners zijn thuis, anderen zitten beneden. 'Ik werk niet alleen lekker samen met mijn directe collega, maar eigenlijk met iedereen hier. Je helpt elkaar waar kan en we hebben ook een leuke band. We zijn echt een team.'

Wat vind je moeilijk?

'Uhhh. Niks'

Stans Jansen in het kort

- Leeftijd: 57 jaar.
- Woont samen in Amstelveen en heeft twee honden en een kat.
- Houdt naast haar werk van: wandelen met de honden, luieren -'ik hoef ook niet zo nodig met vakantie- en Diamond Painting (werken van 1.20 x 1.20) 'dat geeft me ontspanning'.

Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens

‘Als je je zo welkom voelt, wil je ook doorgaan’

Tot haar verrassing is ze sinds een jaar bij ons workshopdocente. Geweldig, straalt Karin Koole. En dat geldt voor het werken met bewoners én voor de samenwerking in de organisatie. ‘Het geeft me nieuw zelfvertrouwen.’

‘Net te laat reageerde ik op de vacature van Brentano voor het Creatief Atelier. Ik dacht: Ik neem toch nog even contact op met vrijwilligerscoördinator Annemieke Biemond. Ik was inderdaad te laat maar het werd een heel leuk gesprek. ‘Het balletje ging rollen en sinds een klein jaar ben ik nu workshopdocente.’ Vrijwilliger Karin Koole (34) vindt dit werk ‘geweldig om te doen’. Twee keer per maand geeft ze op een van onze locaties een creatieve workshop. De activiteit varieert van doosjes schilderen, lentehangers maken van vilt, houten tulpen decoreren, gelukspoppetjes maken tot bloemen toveren

van crepe papier of vilt. Karin loopt over van de ideeën en de deelnemers ook. Het is dus een mooie combinatie van steeds wisselende workshops. ‘Mensen zeggen vaak dat ze helemaal niet creatief zijn. Dat valt dus erg mee. Misschien komt hun werk niet in het museum, maar het is vaak verrassend leuk en knap gemaakt. Mensen genieten er echt van en het is ook altijd heel gezellig.’ Karin straalt. En dat is niet altijd zo geweest. De jonge politicologe en promovenda aan de universiteit Leiden werd lange tijd gekweld door chronische depressie, angst, paniek en ptss (posttraumatische stress syndroom).

Langere tijd bestond haar leven uit therapie en overleven. ‘Afgelopen zomer kreeg ik steeds meer ruimte om mijn leven ook weer een invulling te geven. Vrijwilligerswerk was al een wens van mij en creatief ben ik eigenlijk altijd geweest. Als kind al hield ik van handwerken en tekenen.’ Die creativiteit raakte wat op de achtergrond toen Karin ging studeren en daarna werken. Tot ze het psychisch lastig kreeg. ‘Als je in de behandeling bent, ga je heel veel praten. Ik merkte dat ik het juist fijn vond om mijn problemen ook visueel te vertalen. Beeld kan in één keer veel beter laten zien wat je voelt of bedoelt dan in al die woorden. “Ik ben toen begonnen met een tekendagboek. Heel voor-zichtig liet ik het anderen zien en ze vonden het geweldig. Er zit ook veel humor in. Mensen konden er om lachen, vonden het heel herkenbaar en gaven ook hun eigen interpretaties aan mijn tekeningen.’

Geregeld post Karin nieuwe dagboek-illustraties op Instagram. En samen met haar creatieve coach is ze op zoek naar een uitgever die haar ‘tekendagboek’ op de markt wil brengen. Dat ziet er uit als een goed idee.

Hoe is het voor je om te werken met mensen op leeftijd?

‘Je denkt: van oude mensen word je somber. Maar ik zou bijna zeggen dat het tegenovergestelde waar is. Zij hebben het grootste deel van hun leven achter zich, kunnen sommige dingen niet meer, maar blijven ondernemen en proberen. Ze maken er wat van en zijn gericht op wat er wel lukt en wel mogelijk is. Dat vind ik heel geruststellend. ‘We hebben ook leuke gesprekken, het is gezellig en er is humor. Laatst zei ik voor de grap: Nou, ik wil hier wel wonen.’

Reageert een van de deelnemers met: Kan hoor, hier komen regelmatig appartementen vrij. Ja, echt geweldig.' Geweldig vindt Karin ook haar contacten met Annemieke Biemond en sociaal cultureel-werker Stefanie Gerritsen.

'Van oude mensen word je somber? Het tegenovergestelde is waar'

'Het enthousiasme van Annemieke en de overleggen met Stefanie zijn echt heel prettig. Met Stefanie bespreek ik hoe we een workshop indelen. Er zijn natuurlijk deelnemers die bepaalde dingen juist niet of juist wel kunnen. Daar houden we rekening mee. Maar ik heb veel vrijheid gekregen om het zelf op te zetten en in te vullen. Ik dacht dat ik een soort hulpje zou worden maar ik ben nu gewoon de workshopdocente. Dat geeft zelfvertrouwen. Ik ben eigenlijk mezelf aan het herontdekken.'

Voor een politicoloog zijn dit anders wel fascinerende tijden.

'Jazeker. Ik vond en vind politiek erg interessant. En nu met de oorlog in Oekraïne al helemaal. Maar het is ook heftig voor me en niet goed voor mijn bloeddruk. Ik kan dit alleen gedoseerd tot mij nemen. 'Met mijn werk hier bij

Brentano denk ik dat ik weer meer tot mezelf kom.'

Wat voor organisatie zijn wij in jouw ogen?

'Ik voel mij hier heel welkom. Ik ben Annemieke en Stefanie dankbaar, maar ook met andere medewerkers heb ik een heel prettig contact. En dan bijvoorbeeld die eitjes met Pasen. Echt geweldig. 'Als je je zo welkom voelt, wil je ook doorgaan.'

**Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens**

Job van Amerongen
werkt als GGZ-verpleegkundige
voor Brentano.

'Ja, Kees hier. Ik wil je effe zeggen dat die ouwe er klaar mee is. Dinsdag krijgt hij zijn zin. Nou heeft hij aangegeven dat hij nog één keer een koud biertje met je wil drinken. Kom je?'

'Die ouwe' was hij alleen in vaderlijke zin. Want met 72 ben je in kalenderleeftijd niks oud. Het ging over Piet, zoveel was duidelijk. En het 'zijn zin krijgen' had betrekking op het in vervulling gaan van de al lang gekoesterde euthanasiewens. Ik had Piet -en zijn zoon Kees- leren kennen tijdens mijn werk op de Dagbesteding voor jonge mensen met dementie. Negen jaar geleden was de diagnose Lewy Body-dementie gesteld. Sindsdien had Piet - ik citeer- 'gekmakende herrie in zijn harses'. Bij binnenkomst in het Zonnehuis- daar woonde Piet de laatste anderhalf jaar - zond hij me een grijs van oor tot oor, gevolgd door: 'Ik vind het fijn om je zien, maar je moet me niet klootzakken, want dan flikker ik je er hoogstpersoonlijk uit.'

**Ik klootzak,
jij klootzakte,
wij hebben geklootzakt.**

Piet had een sterke neiging om zelfstandig naamwoorden om te buigen tot werkwoorden. Toen ik plechtig had beloofd hem niet te klootzakken, liet hij door de zuster het beloofde koud bier aanrukken. 'En je weet het Emma: geen uilenzeik. Anders krijg je billenkoek.' Piet had zich de laatste jaren niet intensief verdiept in '#me too'.

'Ik mag dood. Eindelijk. Dinsdag krijg ik een drankje. Geen lawaai meer, geen angsten, geen dingen die anderen niet zien maar ik wel.' In het geval van Piet was 'gefeliciteerd' de enige passende reactie. Ik kende en voelde zijn lijden. De laatste levensfase had Piet echter niet beroofd van de neiging tot diepgang in de menselijke conversatie.

'Heb je niet wat meer te zeggen dan "gefeliciteerd"? Dat moet voor een beroepsouwehoer als jij toch niet moeilijk zijn?'

Toch zat ik om woorden verlegen. Piet schudde zijn hoofd. 'Zit je me toch weer te klootzakken. En je had nog zo beloofd het niet te doen!' Voordat ik 'het spijt me' kon zeggen, vulde een bulderende lach de conversatiezaal. Even wees niets op de aangekondigde dood. Maar die kwam er dinsdag 3 mei toch. Dat Piet maar in vrede mag rusten. Zonder lawaai in zijn harses. En zonder geklootzakt te worden.

Angelique Schuitemaker
nieuwe bestuurder

‘Brentano als beste werkgever van Amstelveen. Dat zou ik geweldig vinden’

We zijn een menselijke organisatie. Voor bewoners, cliënten en voor medewerkers. Maar bedrijfsmatig kunnen we wel een paar stappen maken. Onze nieuwe bestuurder Angelique Schuitemaker vertelt. Ook een beetje over haarzelf.

Ze kwam aanrijden voor een eerste kennismakingsgesprek en haar gevoel zei het meteen: Dit gaat ‘m worden. Dit is wel een plek voor mij. ‘Nee, ’t Huis aan de Poel is niet superhip, maar ik voelde meteen de menselijke maat. In de aula waren bewoners aan het schilderen, muziekje aan, koffie bij de hand. Prettig.’ Of, zoals onze nieuwe bestuurder Angelique Schuitemaker (bijna 52) het ook formuleert: ‘Hier wonen mensen met butsen, het huis heeft butsen en ik hou van dat butsigne. Ik voelde me dus meteen op mijn gemak.’ Dat was haar eerste ‘goede gevoel’. Tegelijkertijd realiseerde ze zich: ‘Het is hier ook echt een beetje oud en wat zegt dat?’ Inmiddels zijn we 100 dagen verder en kan Angelique haar eerste intuïtie beter staven. ‘Vernieuwend in deze organisatie vind ik de krachtige medezeggenschap van de VVAR (Verpleegkundige en Verzorgende AdviesRaad, red).

‘Verrassend nieuw vind ik ons medewerkersbeleid. Iedereen is welkom’

Die is echt van de kwaliteit en de rol die de leden in deze organisatie hebben is modern in ons vak. ‘Ook was ik verrast door locatie Belmonte. Mooie nieuwbouw. Mensen hebben daar fraaie appartementen. ‘Verrassend nieuw vind ik ons medewerkersbeleid. Iedereen is welkom. We zoeken niet alleen de achten en de tieners maar doen veel om voor veel medewerkers het werk passend en prettig te maken. Wat dat betreft is onze visie voor cliënten (Leef je eigen Leven) ook zeker van toepassing op hoe wij omgaan met medewerkers.’ Voor verbetering vatbaar vindt Angelique Schuitemaker de bedrijfsmatige kant van onze organisatie.

‘We hebben te maken met complexe vraagstukken zoals de krapte op de arbeidsmarkt en de zorg die ook steeds complexer wordt. Dat vraagt om structuur, om een meer bedrijfsmatige aanpak. Wanneer processen helder gaan worden en gestructureerder verlopen gaat dat iedereen rust geven. ‘Helder maken wat binnen onze middelen mogelijk is en waar dan onze prioriteiten liggen. Ook voor teams.

Ik geloof heel erg in eigen regelruimte voor teams, maar je moet wel duidelijk hebben wat een team kan behappen. Zeker als 25 procent van onze zorg wordt geleverd door uitzendkrachten en ons ziekteverzuim op zo’n 11 procent ligt (veelal door corona).

‘Wat is dan mogelijk? Wat kunnen we? Wat willen we? En maak de omstandigheden waarbinnen je werkt duidelijk. Dan heb je minder last van onrust en verwarring.’

Klinkt prettig. Heeft deze manier van werken ook te maken met je vorige baan waarin alles draaide om Positieve Gezondheid?

'Ik licht het even toe. Positieve gezondheid staat voor het vermogen regie te voeren over je eigen leven en veerkracht te tonen bij dat wat op je pad komt. Dat geldt voor mensen persoonlijk maar ook voor mensen en hun werk. Prioriteiten stellen en structuur aanbrengen horen daar bij, maar het past ook heel erg in mijn leven. Van jongs af aan hou ik van regelen en organiseren. Nogmaals, het gaat rust geven omdat je dan veel beter weet waarop je je kunt concentreren.'

Wat staat er verder op je prioriteitenlijstje?

'Huisvesting. 't Huis aan de Poel huren we van Woonzorg Nederland en samen kijken we nu naar wat haalbaar is. Dat er iets moet gebeuren, is wel duidelijk. Hetzelfde geldt voor Nieuw Vredeveld. Ook gaan we de mogelijkheden voor nieuwe woonzorgcomplexen onderzoeken. En ik zou het geweldig vinden als Brentano de beste werkgever van Amstelveen wordt. Met 600 medewerkers en 300 vrijwilligers hebben we een hele mooie omvang om informeel en professioneel heel fijn samen te laten gaan.'

'Ik ben nogal beweeglijk'

Vertel eens iets over jezelf dat menigeen zal verbazen?

Ze lacht en denk tegelijk even na: 'Nou, dat ik dacht dat ik mijn Westfriesse geboortedorp Wervershoof zou ontgroeien maar dat dat niet is gebeurd (ik woon daar heerlijk met mijn man en drie kinderen). Dat zitten me moeilijk afaat, ik ben nogal beweeglijk en dat ik me geregeld een beetje over mezelf verwonder. Dat dat onzekere Havo-meisje nu dit werk mag doen. Het verrast me nog steeds dat het zo kan lopen.'

CV in het kort

In haar werkzame leven was Angelique Schuitemaker eerder onder meer: Directeur-bestuurder bij het Institute of Positive Health (iPH). Een organisatie die de sociaal maatschappelijk waarde van Positieve Gezondheid heeft vergroot.

Directeur-bestuurder ZONH, een advies- en implementiebureau voor samenhangende zorg.

Directeur Omring Thuiszorg in de kop van Noord-Holland en toezichthouder bij Nu '91, een welzijns- en een woningcorporatie.

Na de middelbare school volgende Angelique onder meer de

Inservice opleiding A-verpleegkundige in het Westfries Gasthuis in Hoorn, HBO Maatschappelijke Gezondheidszorg, HBO Opleidingskunde en de Master of Health Administration.

Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimans

Op de plaats rust

Coach Marjolein Wouters
geeft je tips.

We hebben het allemaal wel eens gehoord; het enige wat je echt nodig hebt voor een goed gesprek is rust en tijd! Gesprek met je collega's, met de bewoner en familie. Hoe doe je dit in de hectiek van de dag?

Luister

Opmerkingen, Meningen en Aannames. Tijdens een gesprek is luisteren de sleutel. Door de drukte van de dag zit er een gejaagd gevoel die snel wil oplossen en doorgaan. Als het antwoord al klaar staat voelen mensen zich niet gehoord en gezien. Oprechte nieuwsgierigheid en samenvatten helpt hierbij.

Investeer

Aandacht! Laten we beginnen met het feit dat als iets wil laten groeien, het aandacht nodig heeft. Denk aan een plant die geen water krijgt en in de felle zon staat. Een kort scheutje op zijn tijd biedt iets maar niet genoeg. Investeer in elkaar! Je bouwt een professionele relatie op waardoor je weet wat je van elkaar kan verwachten en je uiteindelijk dus winst maakt wat betreft tijd!

Lees je wel vaker de tips maar vind jij of je team het lastig om ze toe te passen? Neem gerust contact op de coaches van Brentano:
Thecla T.Hemmerle@Brentano.nl
Annie: A.Zijlstra@brentano.nl

Joep en Daniël
Facilitair III

Onze technische dienst

Van kapotte lampen tot geknalde waterleidingen

‘Een van pand van boven tot onder begrijpen en kennen, dat is een berg werk.’ Zo vat Daniël de Bruijn, de benjamin van het TD-team, het werk samen. Senior Joep van Damme knikt instemmend. De heren vertellen.

Joep, Louis en Daniël. Wie kent ze niet? Er wordt altijd (soms een beetje ongeduldig maar meestal met smart) op ze gewacht en na hun klus vrolijk uitgezwaaid. Iedereen weer blij, want dat wat kapot was is gemaakt. Die voldoening kennen de mannen van de Technische Dienst ook. We spreken Joep van Damme en Daniël de Bruijn op hun grootste locatie (‘t Huis aan de Poel). Louis Piek is met vakantie en die sluit niet echt lekker aan op de deadline van dit magazine. Jammer. Maar hij is er in gedachte bij. Louis is, zo vertellen zijn collega’s, als oud-elektriciën op technisch gebied ‘heel goed’. En dat is een hele fijne aanvulling op de kwaliteiten van Daniël – ‘Ik ben allround en verder goed in communicatie naar leveranciers en andere partijen’ – en die van Joep zijn: ‘Ik weet veel van legionella-beheer en heb kennis van een stukje BHV’. Met z’n drieën zijn ze een goed team: ‘We hebben alles voor elkaar over en een fijne manier van werken,’ vullen de mannen elkaar aan. Elke

drie maanden wisselen Joep, Louis en Daniël van locatie. Voor hen zijn het er drie, want Klaasje en Belmonte zijn voor de technische dienst één. Overeenkomsten tussen de locaties zijn er nauwelijks, verschillen des te meer. In werkmentaliteit, in medewerkers en in bewoners. Daniël samenvattend: ‘We werken voor iedereen en alles in de organisatie en het gaat van kapotte lampen tot de toegangssystemen.’ En dat geen locatie hetzelfde is, bewijst ook maar weer eens het legionella-beheer. Gaat dat in ‘t Huis aan de Poel in principe van een leien dakkie, in Klaasje is dat totaal anders. Joep: ‘Daar lopen kunststofleidingen boven de plafonds waardoor ze worden verwarmd. Dat is een heerlijke broedplek voor deze bacterie. Punt is dat we er met het spoelwater niet goed bijkomen, vanwege de manier waarop de leidingen lopen maar ook omdat het water daar niet warmer wordt dan 55 graden. Terwijl je minimaal 61 graden nodig hebt op de

legionella aan te pakken.’ Dat is iets waar je niet zo makkelijk vanaf bent. En dat geldt ook voor de oudere panden in onze organisatie. Daniël en Joep merken dat het steeds ingewikkelder wordt om reparaties in ‘t Huis aan de Poel en in Nieuw Vredeveld goed uit te voeren. Probleem is zeker ook dat sommige onderdelen niet meer te krijgen zijn. Mooi onderdeel van hun werk vinden ze het ‘leren kennen’ van de panden. ‘Zo’n gebouw van boven tot onder begrijpen, is echt een berg werk. Dat je weet als er ergens lekkage is om welke waterleiding het gaat en hoe je daar dan het beste en het snelste bijkomt,’ zegt Daniël.

Waarom zijn jullie dit werk gaan doen?

Daniël (werkt nu 4 jaar bij ons): ‘Ik heb Facilitair Management MBO gedaan en ik vind het lekker om met mijn handen bezig te zijn. Eerder werkte ik bij een groot facilitair bedrijf en bij Johan Eschede (afdeling paspoorten en

rijbewijzen) maar in dit werk heb je veel meer contact met mensen. En ik vind het bijzonder leuk om met oudere mensen om te gaan.' Voor Joep (die bijna 30 jaar in dienst is) geldt eigenlijk hetzelfde. Hij werkte eerder bij de gemeente. 'Daar plaatste ik gas- en elektrameters. Dit werk heeft zo veel meer afwisseling.'

Wat vinden ze het leukste aan hun werk?

Daniël: 'De voldoening en dankbaarheid omdat je ècht iets voor iemand kan betekenen.' Joep: 'De afwisseling. Geen dag is hetzelfde. Het is steeds weer prioriteiten stellen. En bewoners zijn je enorm dankbaar als je even iets voor ze hebt gedaan. Ook vind ik het heel fijn dat je altijd kan terugvallen op mijn collega's. We zijn er ook voor elkaar.'

Welke ervaring gaan jullie nooit meer vergeten?

Daniël: 'Een lekkage op de derde etage in 't Huis aan de Poel. Er stroomde water met een temperatuur van 70 graden door de gang en ik kon de afsluiter niet vinden. Dus moest al het water in De Poel worden afgesloten en laat er nu net een feestje voor bewoners zijn in het restaurant. Ja, toen was ik wel gestresst. Gelukkig is het weer goed gekomen.' Joep: 'Het was winter en een bewoner was 's ochtends in alle vroegte naar buiten gelopen. In z'n pyjama.

Weg. Niemand kon hem vinden. Politie erbij. Stress. 'Ik ben naar het dak gegaan en heb vanaf grote hoogte gespeurd. Bleek de man in een voortuintje te liggen van een huis vlak tegenover 't Huis aan de Poel. Hij was onderkoeld, maar drie dagen later kreeg ik een dikke duim van 'm.'

**Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens**

Een vrijwilliger heeft tijd te veel.

Een mantelzorger is altijd familie.

En verpleeghuisbewoners zijn allemaal

80+

In de zorg werken alleen maar vrouwen.

Hokjesdenken

Tsja, we zijn geneigd mensen in hokjes te stoppen. Dat is soms ook best handig. Bijvoorbeeld als je in een ziekenhuis bent: dan weet je dat degene die een witte overjas draagt, de arts is.

Hokjesdenken maakt dat we de wereld kunnen blijven overzien en is, mits goed gebruikt, niet erg. Ook onderzoekers doen dit. Zo heeft bureau Motivaction onderzoek gedaan naar burgerschapsstijlen. Volgens hen zijn er:

Plichtsgetrouwen.

Dit zijn mensen met sterke normen en waarden die loyaal zijn aan de gemeenschap. Zij houden van klussen, tuinieren, lezen en puzzelen.

Verantwoordelijken.

De zelfredzamen onder ons die zich verzetten tegen sociaal onrecht en opkomen voor het milieu. Zij volgen graag een workshop, vooral gericht op persoonlijke ontwikkeling. Zij houden vaak van fotografie en film. Ze zijn artistiek.

Pragmatici.

De individualist, gericht op carrière, neemt risico's en zoekt spanning. Doet ook veel aan zelfstudie, maar houdt daarbij van uit (eten) gaan, karten, games en pokeren.

Structuurzoekers.

Deze groep is gericht op het eigen gezin/de relatie en is op zoek naar evenwicht tussen traditie en moderne waarden als consumeren en genieten. In hun vrije tijd houden zij van luieren, tv kijken, video/ dvd, spelletjes en uitgaan. De meesten van ons zullen zich in meerdere burgerschapsstijlen herkennen.

Bijna nooit pas je in één categorie.

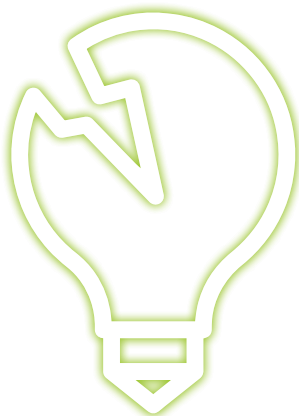
Waarom ik dit hier dan toch aankaart?

Omdat het helpt als we van vrijwilligers weten waar hun belangstelling naar uit gaat en waar zij blij van worden. Ook helpt het ons als we nieuwe vrijwilligersgroepen willen bereiken. Zo kunnen we ervoor zorgen dat we mensen passend aanspreken in taal, beelden en aard van de activiteit. Waarbij het kijken naar het individu, ondanks de hokjes, natuurlijk ook altijd belangrijk blijft!

Handig zeg!

Deze rubriek met toffe tips en handige weetjes wordt verzorgd door Christine Kloosterman, onze beleidsadviseur Kwaliteit & Veiligheid.

Kapot? Laat het Facilitair weten

Kom jij een kapotte ganglamp, een losliggend kledingstuk of een ruit met een barst erin tegen? Meld het bij de Facilitaire Dienst via facilitair@brentano.nl! Elke maand wordt er voor elke locatie een controleronde gehouden waarin de staat van het pand en de omgeving (zoals het parkeerterrein) bekeken wordt. Zo proberen we de hele boel zo netjes en vroom mogelijk op orde te houden.

Helaas wordt er wel eens iets gemist. Schroom dan niet om de Facilitaire Dienst in te seinen als je iets tegenkomt wat er volgens jou niet hoort of wat gerepareerd moet worden.

Afval verwerken nieuwe stijl

Op onze vier locaties hebben we een nieuwe manier van afval verwerken.

Bij 't Huis aan de Poel staat een grote perscontainer waar de komende tijd alle afvalstromen samen worden verzameld. Zodra het pand is verbouwd worden er aparte afvalcontainers voor restafval, papier en glas ingegraven.

Bij Nieuw Vredeveld zijn 4 gloednieuwe containers ingegraven waar restafval, papier en glas apart in verzameld worden.

Bij Klaasje Zevenster komen ook 4 aparte containers. Het ingraven heeft even wat langer geduurd omdat de straat verbouwd werd door de gemeente. Inmiddels is dit gereed en kunnen we ook daar aan de slag met onze nieuwe containers.

Bij Belmonte wordt het afval net als voorheen verzameld in de kelder, maar vanaf nu in een mini perscontainer. Daardoor hoeven er geen losse rolcontainers meer langs de weg gezet te worden. Dat scheelt een hoop werk!

Mutatiemail:

Meteen op de hoogte

De mutatiemail staat vanaf nu tot jouw beschikking! Wil jij een in- of uithuizing melden (bijvoorbeeld na een overlijden of bij overplaatsing van een bewoner naar een andere afdeling), dan zoek je in het adresboek van jouw werkmail naar DL Mutatie en selecteer je jouw locatie (Huis aan de Poel, Nieuw Vredeveld, Klaasje of Belmonte). Met dit mailadres breng jij in één keer iedereen die het graag wil weten op de hoogte van de verhuizing. Vergeet niet bij een cliënt zonder behandeling nog even de huisarts en tandarts bij te praten.

Wie vraag ik waarover

Binnen Brentano zijn een heleboel ondersteunende diensten beschikbaar. Zo hebben we Personeelszaken, Roosterspecialisten, een afdeling Communicatie, een Facilitaire dienst, een Technische Dienst, een Behandelingsdienst, een Financiële Administratie... en ga zo maar even door. Je kan je lol niet op! Maar als je niet weet bij wie je terecht kunt met jouw vraag, dan is al deze keuze wel even lastig. Kijk daarom op

AFAS even naar de "Wie vraag ik waarover" lijst

zodat je altijd weet bij wie je wezen moet.

Flex oke?

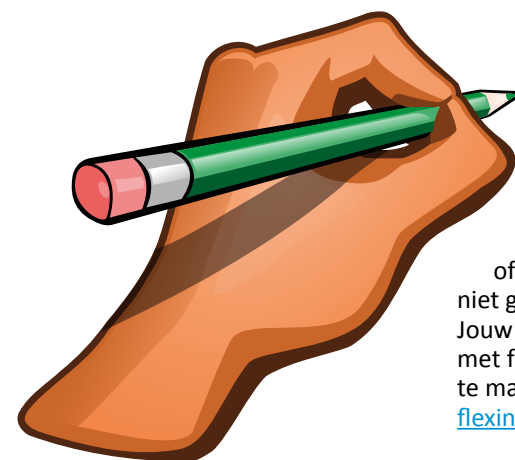
Ja

☐

nee

☐

Heb jij samengewerkt met een flexmedewerker en wil jij graag feedback geven over deze samenwerking?

Misschien wil je graag een compliment uitdelen, of is je opgevallen dat jouw flexmaatje bijvoorbeeld niet goed de weg wist in de zorgdossiers. **Laat dit weten!** Jouw ervaring is enorm belangrijk om de samenwerking met flexmedewerkers en bemiddelingsbureaus steeds beter te maken. Meld jouw verhaal aan de flexplanners via flexintramuraal@brentano.nl!

Michel Willemse

Digitaal wegwijs

Voor Klaasje Zevenster en Nieuw Vredeveld ondersteunt Michel als coördinator Seniorweb vrijwillige docenten die op hun beurt senioren wegwijs maken op laptops, telefoons en ipads of tablets. 'Door dit werk heb ik mijn netwerk uitgebreid en kan ik optimaal afstemmen voor wat wenselijk is.'

Voormalig video-editor bij RTL is nu sinds kort bijna fulltime beheerder/conciërge van diverse gebouwen. In zijn vrije tijd is hij ook nog eens taalcoach en betrokken bij de wekelijkse skateparade in Utrecht. 'Mijn leven is volop in beweging.'

Gewoon vrijwillig

Tekst Karin Nickel

Beeld Nico Heilig

Voor alle plezier

Of het nou een spelletje is, een wandeling, lekker zingen tijdens een lunch, naar de kermis, met een groep bewoners of één op één, activiteitenbegeleider Sandra is overal voor in. Twee maal per week is zij bij de bewoners van Nieuw Vredeveld te vinden waar ze samenwerkt met collega's Lindsey en Job. Zij komt oorspronkelijk uit de financiële wereld. 'Als het bedrijf niet naar Luxemburg was verhuisd, had ik nooit op deze manier met ouderen gewerkt. Dit is mijn passie! Een glimlach, daar doe ik het voor. En als vrijwilliger kan ik gelukkig de tijd nemen. En Brentano? 'Dat voelt voor mij als een warm bad.'

Sandra Bergers

Anita Heddema

Ontbijtje, koffie, contact

Al 4,5 jaar is Anita twee ochtenden per week op afdeling Olmenhof van 't Huis aan de Poel te vinden. In de huiskamer zorgt zij als roomservice-medewerker voor een lekker ontbijtje voor de bewoners, als ze fris gewassen en aangekleed arriveren. De dag start op een fijne, rustige manier terwijl Anita nog eens met de koffie en thee rond gaat.

Ze kent de bewoners goed en gaat op een respectvolle manier met hen om. 'Ik hou van mensen', zegt ze 'en ook al kunnen mensen niet meer praten, dan snap ik bijna altijd wat ze bedoelen. Grijpt een bewoner ineens terug op de Franse taal, ook dan babbelt Anita (ze was lerares Frans) vrolijk mee. Door haar regelmatige aanwezigheid is ze een vertrouwd gezicht. 'Jou ken ik!' hoort ze regelmatig. 'Ook al weten ze mijn naam niet altijd, dit doet me heel erg goed.'

Warme begeleiding

Op maandag en donderdag rijdt Fier als chauffeur/begeleider de PlusMobiel voor senioren die niet terug kunnen vallen op hun netwerk. 'Het bieden van begeleiding wordt erg gewaardeerd,' benadrukt Fier.

Ruim 10 jaar geleden ging het bedrijf waar hij al 30 jaar werkte failliet en zat hij ineens thuis. Binnen een half jaar was zijn week weer gevuld met drie verschillende banen op vrijwillige basis.

'Het was wel even wennen. Ik was belangrijk, had altijd haast en een target, maar ik heb de knop om kunnen zetten en ben veel rustiger geworden.'

Fier is oprecht geïnteresseerd in de mensen die hij vervoert en hij is een echte gentleman. Vaak komt hij tot leuke gesprekken. 'Een lach, maar soms ook een traan. Het kost energie, maar ik krijg er ook energie van.'

'De senioren zijn blij dat Brentano deze voorziening heeft en op deze manier kan ik iets terug doen voor de maatschappij.'

Fier de Kemp

Isabella Gielen van Oosterhout
ANW-hoofd

Even over mijn vak **‘Het is klinisch en praktisch redenen, weet hebben van techniek En handelen’**

Het was in de wijk. Bij een vrouw van 45 jaar met twee kinderen van 13 en 16 en een man legde ze de morfiepomp aan. De vrouw bedankte haar voor de zorg. Isabella was ontroerd. Dát had nog nooit eerder iemand gedaan. Ze noemt het een van de mooiste ervaringen in haar werkzame leven.

Isabella Gielen van Oosterhout is ANW-hoofd bij ons. Zij werkt in de avond, nacht en in het weekend. Roulerend met vijf collega's. Maar als ze dienst heeft, doet ze het werk alleen. Voor onze vier locaties en onze zes wijkteams.

Pittig werk en het zal niemand dan ook verbazen dat Isabella zelf ook pittig is.

Net 30, met een zee aan ervaring en kennis. Eind dit jaar hoopt ze haar HBO-V af te ronden.

Moeder is ze ook en getrouwd. 'Mijn man is de stabiele factor.' Hij heeft de baan van 9 tot 5 en brengt Isabella soms naar mensen waar ze 'even moet zijn. Voor de zekerheid'. Dochter op de achterbank.

Isabella's carrière begon bij de Zonnehuisgroep Amstelland als verpleegkundige op de revalidatieafdeling. Daarna ging ze naar Amstelring waar ze eerst werkte op een PG-afdeling en later als verpleegkundige in de wijk. Toen bij de organisatie bezuinigingen werden doorgevoerd vertrok ze naar

Allerzorg, een landelijke thuiszorgorganisatie. Daar kwam ze in het specialistenteam, werd teamleider van twee zorgteams en was ook duodopa-specialist.

Deze mensen zijn opgeleid om Parkinson-patiënten hun medicijn in vloeibare vorm toe te dienen met een pomp. 'Ik ben heel erg technisch opgeleid en dat heeft ook heel erg mijn belangstelling.'

Isabella genoot van haar werk. Ze draaide zo'n 60 tot 80 uur per week en moest als duodopa-specialist door heel Nederland reizen.

Allemaal 'heel erg leuk' tot dat ze zwanger werd. Zo intensief werken is niet te doen met een baby, bedacht ze zich en gelukkig had Brentano net een vacature voor een ANW-hoofd.

Op de dag van haar sollicitatiegesprek beviel ze van haar dochter Coco-Louise. Zes weken later, om 07.15 uur meldde ze zich met kersverse baby bij Brentano. Aangenomen en vanaf 1 oktober 2018 aan de slag. Tot voor kort was Isabella

ook 3,5 jaar actief betrokken bij onze Verpleegkundige en Verzorgende Adviesraad (VvAR)

'Ik ben gek op het collegiale en gezellige contact hier'

Aan haar werk beleeft ze veel lol. De combinatie van intern en extern en 'gaan over je eigen werk' is een spekkie naar het bekkie.

Haar standplaats is Magnolia. Vandaar uit begint ze haar dienst met 'informatiebronnen' te checken, heeft ze contact met onze Behandeldienst en spreekt ze de dienstdoende zorgmensen. Op basis van al die input stelt Isabella haar to-do-lijstje samen met altijd in haar achterhoofd dat geen dienst hetzelfde is en dat ze in geval van een calamiteit binnen 15 minuten ter plekke moet zijn. 'En een calamiteit kan ook een liftstoring zijn.'

Natuurlijk zijn er procedures en is er altijd achterwacht, maar het lijkt nogal een verantwoordelijkheid. Isabella lacht en vat haar werk kort samen: 'Het is

klinisch redenen, praktisch redenen, weet hebben van techniek en handelen. Ofwel: Bevoegd, bekwaam en je rol durven pakken.'

Wat zou jij willen verbeteren?

'Waar ik soms moeite mee heb, is dat we zeggen bepaalde behandelingen te bieden, maar dat we of onvoldoende materiaal daarvoor in huis hebben, of dat er te weinig medewerkers in geschoold zijn. Ik vind dat je moet doen wat je zegt dat je doet. En ga vooral in gesprek met de mensen die het werk doen. Verder is het hier heel prettig hoor. Ik ben gek op het collegiale en gezellige contact hier.'

Wat heeft tot nu toe de meeste indruk op je gemaakt?

'Die mevrouw van 45 jaar met de morfinepomp en natuurlijk corona. Vooral de eerste periode. De eerste uitbraken in 't Huis aan de Poel en in Nieuw Vredeveld. We wisten totaal niet wat ons te wachten stond. In zekere zin was het chaos. Ineens geen zuurstof meer! Ben ik ergens gaan halen. Het was dramatisch maar ook heel bijzonder. We werkten zo goed en zo intensief samen. Iedereen met iedereen. Er werd gedaan.'

Tekst Jantien Anderiesen
Beeld Bram Heimens

Driehoekskunde Minder ergernis meer samenwerking

Tekst Marjolein Wouters

We kennen het vast allemaal. Familie die om het minst in je nek hijgt. Irritant en tijdrovend. Maar waarom is die zoon, dochter of partner zo lastig? Met behulp van Driehoekskunde kan je het veel aangener maken. Dat is prettiger voor iedereen en scheelt sloten in tijd.

Daar komt die dochter weer aan. Snel een kamer in. Even het gesprek en de confrontatie uit de weggaan en maar hopen dat je collega het oppakt.

Bij deze dochter lijkt namelijk niets goed genoeg. En toch... je blijft je afvragen of het toch anders zou kunnen.

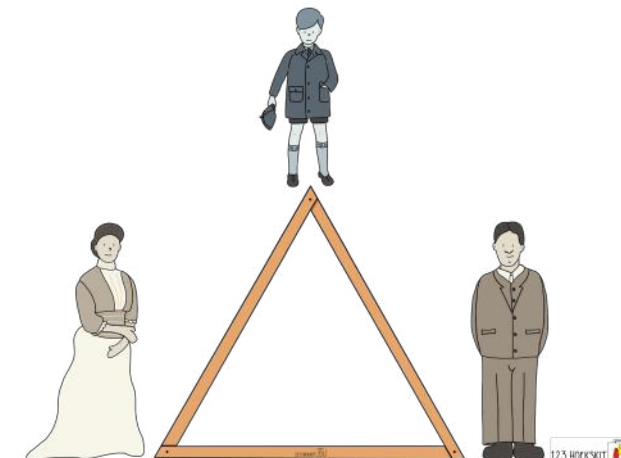
Herken je dit?

Misschien helpt Driehoekskunde.

Daarin draait het niet alleen om de bewoner of cliënt of het familielid of de medewerker. Het gaat over alle drie. Het is in ieder geval een heldere manier om inzicht te krijgen in wat er zich nu precies afspeelt.

Oerdriehoek

Het begint allemaal met de Oerdriehoek: 2 ouders en een kind.

De ouders vormen in de onderste lijn, de basis. Samen dragen zij de top van de driehoek, het kind. Hierbij heb je het eerste principe van Verbinding. Zonder verbinding zijn er alleen drie losse lijnen. Al snel komt er een vreemde bij in die Driehoek. Denk aan het consultatiebureau, de kleuterjuf, de huisarts, de meester. Dan ontstaat een zogenoemde Zorgdriehoek. De ouders staan links in de familiehoeke, kind in de top en rechts vormt zich een hoek van zorgprofessionals.

Aan de linkerkant waar de lijn tussen ouders en kind staat, praten we over loyaliteit. Deze lijn is vaak sterk en opgebouwd door een heel levensverhaal van normen en waarden. Ouders zorgen voor hun kind.

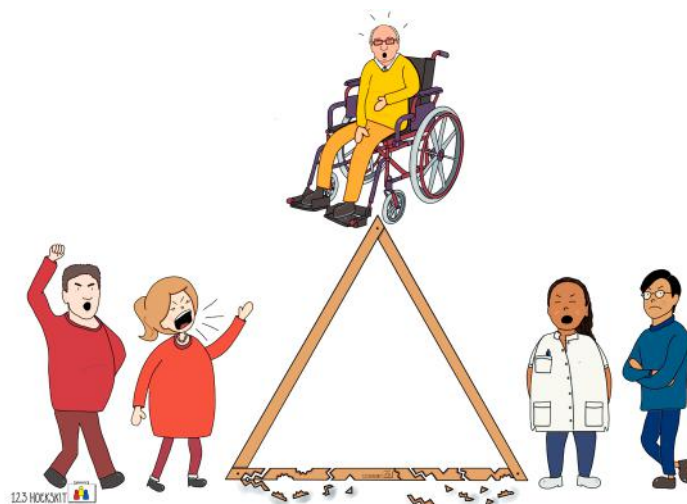
Wanneer vader en/of moeder in een verpleeghuis woont of thuis veel professionele hulp nodig heeft, gebeurt er iets bijzonders in de Driehoek.

De positie van ouders en kind draait om. Kinderen zakken naar de linkerhoek waardoor zij vaak voor hun ouders gaan zorgen. Deze draai is voor veel mensen heel erg moeilijk. En dan vragen wij als zorgprofessionals ook nog eens van kinderen/partners om ons te vertrouwen. Terwijl wij in die vertrouwde Driehoek toch echt als laatste aansluiten. Als de onderste lijn tussen familie en zorgprofessional niet stabiel en sterk is, wordt de Driehoek heel erg wankel. De bewoner of cliënt merkt en voelt dan dat er gedoe is. Er is dus een stabiele driehoek nodig om goede zorg te kunnen leveren.

Elke dag een schone jurk

Een voorbeeld hiervan:

Mevrouw de Boer heeft een appartement op de afdeling waar jij werkt. Zij heeft een zoon en een dochter. Mevrouw de Boer heeft een rustig en vriendelijk karakter. Ze weet goed wat ze wil en maakt dat altijd met een glimlach duidelijk. Mevrouw draagt bijvoorbeeld graag

2 of 3 dagen achter elkaar dezelfde jurk. Soms twijfelen jij en je collega's er aan of dit fris is, maar het is ook fijn om te kunnen voldoen aan haar wens. Dochter en zoon willen echter dat hun moeder elke dag een schone jurk draagt. En dit controleren zij ook fanatiek. Ze komen óf langs óf ze bellen naar moeder om te vragen welke kleur jurk ze aan heeft. Blijkt dat moeder net als gisteren een blauwe jurk aan heeft, dan zijn de rapen gaar

Wij blijven uitleggen te voldoen aan de wens van hun moeder, maar dat maakt

hun controlezucht alleen maar erger. En mevrouw de Boer raakt door dit gedoe helemaal van slag. Het liefst kleedt ze zich gauw om voordat haar kinderen komen. Om maar van het gezeur af te zijn. Iedereen in de 'waar-bemoei-je-je-mee-negativiteit'. Iedereen is er ook onnodig veel tijd aan kwijt. Bekijken we deze situatie van Driehoekskunde dan zie dat er in de onderste lijn weinig vertrouwen is. De basis wankelt. Nog even en die stort in en uiteindelijk heeft de bewoner/cliënt daar de meeste last van.

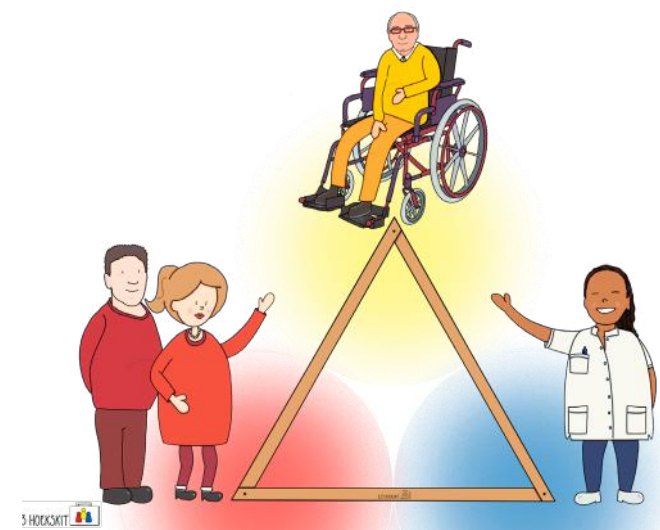

Hoe dan?

Begin bij jezelf. Weet jij wat deze familie belangrijk vindt? Hoe komt het dat deze dochter en zoon zo hechten aan die dagelijkse schone jurk? Bedenk dat wij als zorgprofessionals de laatste zijn die in de huidige Driehoek erbij zijn gekomen. Wij zijn daarom als eerste aan zet om verbinding te maken. Nee, het betekent niet dat je maar moet doen wat de familie wil. En onze ruimte is net zo groot als van de anderen in de Driehoek. Dat je je vakmanschap kunt uitvoeren en daarin ook grenzen kunt duidelijk maken. Maar wel met begrip en respect.

En dan kan het er zo uitzien.

De EVV-er van mevrouw de Boer toont in een (gepland) gesprek met de familie oprechte nieuwsgierigheid naar de redenen van hun gedrag en vraagt naar wat hun belang is. Dochter en zoon vertellen dat moeder vroeger erg modieus was en het liefst twee keer per dag een ander setje aan had. Moeder had aan het begin van haar dementie aan de kinderen gevraagd hier altijd op te letten als ze dit zelf niet meer voldoende kon: 'Waag het niet om mij twee dagen in dezelfde kleding te laten lopen, ook al zeg ik op dat moment dat het prima is!' De EVV-er krijgt meer begrip voor de situatie waardoor de verbinding en het opbouwen van vertrouwen op gang komt. Ze vertelt dat iedereen zijn best doet om extra rekening mee te houden. Maar dat ook duidelijk is

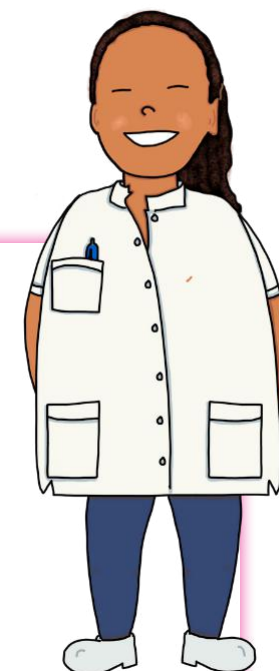

gemaakt dat het niet altijd mogelijk is. Bijvoorbeeld als flexmedewerkers mevrouw de Boer verzorgen.

Erg belangrijk bij samenwerken in de Driehoek: beloof geen dingen die je niet na kan komen.

Heb je zelf een casus waarin je vastloopt of over wil praten?

Neem dan contact op met het Deskundigengroep van Brentano via: Driehoekskunde@Brentano.nl

Alles bij de hand op de achterkant

Het werken met verschillende systemen, ieder met een eigen manier van inloggen en beveiliging levert vaak vragen op. Als je even snel je loonstrook bekijken of je rooster inzien, moet dat ook mogelijk zijn! Het team van Personeelszaken (locatie Huis a/d Poel 2e etage) staat van maandag t/m vrijdag van 08:30 – 17:00 uur voor je klaar om je telefonisch 020-2378000 / per email persadm@brentano.nl of persoonlijk te helpen bij vragen over:

- Jouw Brentano e-mailaccount
 - AFAS Insite of AFAS Pocket
 - SDB Planning
 - Ecare inlog (voor zorgmedewerkers)
- Snelle en handige apps op je smartphone:

AFAS Pocket app

Reuze handige en moderne app waarmee je snel alle nieuws van Brentano Intranet kunt lezen; je loonstrook raadplegen; declaraties kunt insturen. Bij Wie is Wie vind je alle collega's en hun verjaardagen. Word je onverhoopt ziek dan bel je natuurlijk direct met je collega's op jouw afdeling. Het is óók belangrijk om je ziekmelding in de AFAS-app te zetten en dat is heel eenvoudig. Op dezelfde manier doe je ook de betermelding.

SDB Planning

Roosterpakket met handige app waarin je jouw eigen rooster én het rooster van de afdeling kunt zien. Eventuele aanpassingen kun je zelf invoeren en je vraagt ook je verlof in deze app aan.

Voor vrijwilligers

Mailadres

Wijzigingen van je adres, email of telefoonnummer kan je doorgeven aan vrijwilligers@brentano.nl

Regicare

Brentano heeft nu een nieuw administratiesysteem speciaal voor vrijwilligers. Daarin krijg je je eigen inlognaam en wachtwoord en kunnen we nieuwtjes veel makkelijker met elkaar delen. Binnenkort wordt je uitgenodigd voor een instructie!

